

Împărăția lui Dumnezeu

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 1:32,33; 11:2; 17:23,24; 18:16-30; 21:34-36; Apocalipsa 21:1-3.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 13:29)

În învățăturile Domnului Isus, „Împărăția lui Dumnezeu” constituie o temă majoră și o prioritate. Expresia aceasta apare de aproape cincizeci de ori în Matei, de șaisprezece ori în Marcu, de circa patruzeci de ori în Luca și de trei ori în Ioan. Oriunde apare – fie în Rugăciunea Domnească, fie în Predica de pe Munte, fie în alte cuvântări sau parabile ale Sale –, ea face referire la ceea ce a făcut Dumnezeu de-a lungul istoriei pentru neamul omenesc ca să pună capăt pentru totdeauna păcatului și marii lupte cu Satana. Împărăția lui Dumnezeu este diferită de toate împărățiile din lumea aceasta, tocmai fiindcă nu este de pe pământ.

„Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu fală exterioară. Ea vine prin delicatețea inspirației cuvântului Său, prin lucrarea interioară a Duhului Său, prin părțacia sufletului cu Acela care este viața lui. Cea mai mare manifestare a puterii ei se vede în natura omului adusă la desăvârșirea caracterului lui Hristos.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 36

Săptămâna aceasta, ne vom opri atenția asupra acestei teme, așa cum este ea dezvoltată în Evanghelia după Luca.

Astăzi: Ziua misiunii femeii
Sabatul viitor: Ziua slujirii pastorale

Evangelhiile abundă în referiri la Împărăția lui Dumnezeu, toate împreună confirmând faptul că, în și prin Domnul Isus, a fost inaugurată o nouă ordine.

1. Ce ne spune Luca 11:2 despre Împărăția cerurilor? A cui este această Împărăție și de ce este lucrul acesta atât de important?

Când spunem că Împărăția aceasta este a lui Dumnezeu, exprimăm un adevăr evident, dar, mai mult decât atât, arătăm că ea nu este un concept filosofic sau un sistem etic. Nu este o evanghelie socială, care proclamă pâine și apă pentru cei săraci sau egalitate și dreptate pentru cei asupriți politic. Ea transcende bunătatea și faptele morale ale omului și își are sursa în lucrarea suverană a lui Dumnezeu prin Fiul întrupat, care a venit să propovăduiască vestea bună a Împărăției (Luca 4:42-44; Matei 4:23-25).

2. Cine a asigurat restaurarea Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și care va fi viitorul ei? Luca 1:32,33

Pasajul acesta este extraordinar de important din două motive: în primul rând, Mesia cel așteptat în Vechiul Testament nu este nimeni altul decât Isus, „Fiul Celui Preaînalt”; în al doilea rând, „Împărăția Lui nu va avea sfârșit”. Aceasta înseamnă că, prin întruparea, moartea și învierea Sa, Isus a respins acuzația adusă de Satana la adresa suveranității lui Dumnezeu și a restaurat pentru veșnicie Împărăția lui Dumnezeu. „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 11:15). După căderea lui Adam și a Evei, Satana a pretins că a biruit. Însă Isus a dovedit falsitatea pretențiilor lui, l-a înfrânt la fiecare pas și, odată cu moartea și învierea Sa, a oferit întregului univers asigurarea că Împărăția lui Dumnezeu a sosit.

Reflectă viața noastră realitatea Împărăției lui Dumnezeu? Ce ar trebui să fie diferit în modul cum trăim noi, cetățenii acestei Împărății?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că Împărăția lui Dumnezeu constituie esența învățăturilor Domnului Isus.

La nivelul sentimentelor: Să aibă convingerea că Împărăția lui Dumnezeu presupune o transformare totală a vieții.

La nivel practic: Să se pregătească pentru Împărăția lui Dumnezeu și să participe la această transformare.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Domnul Isus și Împărăția lui Dumnezeu

- A. Ce învățături ne-a dat Domnul Isus cu privire la Împărăția lui Dumnezeu?
- B. Care este natura Împărăției lui Dumnezeu? Ce relație are ea cu viața prezentă și cu cea viitoare?
- C. Cum a demonstrat Isus natura universală a Împărăției?

II. Împărăția lui Dumnezeu și transformarea vieții omului

- A. Împărăția lui Dumnezeu este mai mult decât doar o teorie, este puterea divină de a transforma viața omului. Cum se produce această transformare? Prin ce diferă noua viață de cea veche?
- B. Ce fel de angajamente îți impune Împărăția lui Dumnezeu să-ți iei?
- C. Ce influență au asupra ta principiile Împărăției?

III. Pregătirea pentru Împărăția lui Dumnezeu

- A. Cum devenim cetățeni ai Împărăției? Ce ar trebui să facem ca să primim binecuvântările ei depline?
- B. Ce îndatoriri avem în calitate de cetățeni cu drepturi depline ai Împărăției? La ce trebuie să renunțăm? Ce să acceptăm?
- C. Cum poate fi Împărăția lui Dumnezeu o realitate prezentă?

Rezumat: Împărăția lui Dumnezeu a venit pe pământ în persoana Domnului Hristos, care a rezolvat problema păcatului o dată pentru totdeauna prin jertfa Sa. Noi trăim deja în Împărăția harului și așteptăm venirea Împărăției slavei care va pune capăt păcatului și lui Satana.

3. Ce ne învață următoarele pasaje biblice despre ce înseamnă să fii cetățean al Împărăției lui Dumnezeu?

Luca 18:16-30 _____

Luca 12:31-33 _____

Luca 9:59-62 _____

Accesul în Împărăția lui Dumnezeu nu se face pe baza statutului sau a poziției sociale, pe baza averilor sau a lipsei lor. La fel ca Matei și Marcu, Luca spune că trebuie să venim la Isus cu o atitudine de supunere totală, de dependență absolută și de încredere ca de copil; acestea sunt trăsăturile celor care intră în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă este nevoie, ei trebuie să fie dispuși să renunțe la tot, știind că, altfel, unele lucruri ar putea să-i despartă de Isus. Prioritatea numărul unu în viața noastră trebuie să fie Isus, pentru că El are dreptul legitim asupra vieții noastre, asupra *fiecărui* aspect al vieții noastre. Faptul acesta nu este greu de înțeles, întrucât, în definitiv, noi existăm numai prin El. De aceea, El ar trebui să Se bucure de devotamentul nostru total.

4. Recitește Luca 18:29,30. Ce ne spune Domnul Isus aici și ce ne promite?

Este un angajament dificil, nu-i așa? Totuși Isus nu spune aici că tuturor credincioșilor li se cere să-și părăsească familiile sau posesiunile, ci doar că, dacă cineva va fi pus în situația aceasta, de dragul Împărăției lui Dumnezeu, merită s-o facă.

Meditează la îndemnul Domnului Isus de a lăsa „morții să-și îngroape morții”. Ce adevăr important exprimă El aici?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Luca 11:2-4

Ideea de bază: Rugăciunea: „Vie [să vină] Împărăția Ta” (Matei 6:10) ne aduce aminte de trei realități. În primul rând, Împărăția este a lui Dumnezeu, nu este a noastră. Prea adesea oamenii, uneori chiar cercetătorii creștini bine intenționați, tind să definească Împărăția ca pe un soi de transformare socială, economică și etică. În uzanța biblică, „Împărăția lui Dumnezeu” accentuează autoritatea singulară a lui Dumnezeu, conducerea și suveranitatea Sa asupra întregii creații. În al doilea rând, Domnul Isus a inaugurat această Împărăție ca pe una a harului, în care obținem iertarea de păcat, biruința asupra lui Satana și moștenirea vieții veșnice. În al treilea rând, deși trăim în Împărăția harului, așteptăm cu nerăbdare Împărăția slavei, unde vom locui chiar în prezența Domnului (Apocalipsa 11:15; 21:1-3).

De discutat

Rugăciunea Domnească începe cu cererea: „Vie Împărăția Ta” și se încheie cu recunoașterea: „Căci a Ta este Împărăția” (Matei 6:10,13). Cum explicăm cererea pentru venirea Împărăției în lumina recunoașterii că ea îi aparține deja lui Dumnezeu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Când armatele romane mășăluiau în lungul și în latul pământului, întemeind un imperiu al cruzimii, iar poporul evreu aștepta înlăturarea jugului roman și restaurarea tronului lui David, Isus a venit în lumea noastră și a schimbat istoria prin cuvintele: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape” (Marcu 1:15). Ceasul profetiei lui Dumnezeu a arătat că sosise momentul și, „când a venit împlinirea vremii” (Galateni 4:4), Isus a intrat în istoria lumii cu un mandat divin: „Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu..., fiindcă pentru aceasta am fost trimis” (Luca 4:43). Isus a arătat clar care era scopul principal al întrupării și lucrării Sale: să întemeieze Împărăția lui Dumnezeu și să caute și să mântuiască ce era pierdut (Luca 19:10). Care este natura acestei Împărății? Ce înseamnă că Împărăția a venit deja, dar nu încă? Care este perspectiva viitoare a Împărăției?

Domnul Isus a venit să proclame Împărăția lui Dumnezeu. În sinagoga din Nazaret, El a afirmat că profeția mesianică din cartea lui Isaia despre Împărăție și despre lucrarea de răscumpărare se împlinea chiar atunci (Luca 4:16-21).

Luca notează și o altă afirmație despre realitatea prezentă a Împărăției. Întrebat de farisei când avea să vină Împărăția, Isus le-a răspuns că „Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru” (Luca 17:21) sau, după alte traduceri, „Împărăția este în mijlocul vostru”. Cu alte cuvinte, odată cu El, venise și Împărăția, aducând și vindecarea bolnavilor (Luca 9:11), propovăduirea Evangheliei (4:16-19), iertarea păcatelor (7:48-50; 19:9,10) și înfrângerea forțelor răului (11:20). Domnul Isus a făcut din Împărăție o realitate prezentă în inima omului, o realitate care îl transformă după chipul Său. Dar Împărăția lui Dumnezeu se vede și în comunitatea credincioșilor, ca descoperire a neprihănirii și mântuirii. Această dimensiune prezentă este cunoscută și sub denumirea de Împărăția harului care „este întemeiată acum, pe măsură ce, zi de zi, inimile altădată pline de păcat și de răzvrătire se supun suveranității dragostei Sale.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 108

În vreme ce aspectul „deja” hotărăște finalitatea Împărăției (înfrângerea păcatului și a lui Satana și biruința lui Isus în marea luptă), aspectul „nu încă” privește înainte, la sfârșitul efectiv al răului și la întemeierea unui nou pământ. „Întemeierea completă a Împărăției slavei Sale va avea loc abia la a doua venire a lui Hristos în lumea aceasta.” – *Ibidem*.

5. Ce ne spun următoarele texte despre Împărăția lui Dumnezeu de la sfârșitul veacului? Luca 17:23,24; 21:5-36.

Lumea noastră și starea în care se găsește ea reflectă foarte bine cuvintele rostite de Isus aici. Unii declară că durerea și suferința din lumea aceasta sunt dovada că Dumnezeu nu există, dar noi le putem răspunde că, pe baza avertizărilor date de Isus în urmă cu două mii de ani, starea lumii noastre dovedește nu numai existența lui Dumnezeu, ci și veridicitatea Bibliei. Abia la sfârșit, la revenirea lui Isus, Împărăția lui Dumnezeu va fi restaurată pe deplin. Până atunci, trebuie să avem răbdare.

Comentariu biblic

I. Natura Împărăției lui Dumnezeu

(Revezi împreună cu grupa Luca 11:14-20.)

Împărăția lui Dumnezeu este reală, iar efectele ei vizibile sunt:

A. *Biruința în marea luptă.* Împărăția lui Dumnezeu este intrarea Sa în istoria omenirii prin Isus, pentru a-l înfrânge pe Satana în conflictul cosmic purtat de secole, revendicându-și astfel suveranitatea. Când fariseii L-au acuzat că scotea demonii cu puterea lui Beelzebul (Luca 11:14-20; compară cu Matei 12:28,29), Isus a afirmat că lucrarea Sa de scoatere a demonilor era un semn că „Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi” (Luca 11:20). El câștigase bătălia împotriva lui Satana în pustie, iar apoi, prin lucrarea Sa, a continuat să-i elibereze pe oameni din mâna vrăjmașului și, în final, l-a învins pe Satana la cruce. Împărăția lui Dumnezeu pătrunsese deja în lume.

B. *Împărăția lui Dumnezeu este legată de planul de mântuire.* Planul conține măsuri pentru iertarea de păcat (Luca 5:20,21) și pentru implicarea în lucrarea de vindecare (Luca 9:2,11), de îngrijire a săracilor și nevoiașilor (Luca 18:22) și în înfrângerea definitivă a lui Satana, în urma căreia se va încheia Marea Luptă (Luca 10:18). Prin urmare, Împărăția lui Dumnezeu nu este nici pe departe un mit, ci o realitate dinamică, prezentă, despre Dumnezeu (Luca 10:9-11; 16:16,17; 17:21; Matei 12:28; Marcu 1:14) și o nădejde escatologică a slavei (Luca 13:28,29; Luca 21; 22:14-18,29,30; Matei 13:42,43; 16:27,28; Matei 24; 25:34; Marcu 9:1; Marcu 13).

C. *Calitatea de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu nu permite niciun compromis și niciun rival pentru Isus ca mijloc de acces în această împărăție.* Loialitatea față de El și față de Împărăția Sa trebuie preferată și aleasă mai presus de orice obligație pământească, oricât de importantă. Isus a spus: Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu (Luca 12:31); faceți din ea subiectul propovăduirii voastre (Luca 9:2) și al rugăciunilor voastre (Luca 11:2); faceți din ea viața voastră (Luca 18:29).

De discutat

Citește Luca 4:17-21 și Isaia 61:1,2. De ce a făcut Domnul Isus acea afirmație? Ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu în Luca 4:43, în contextul capitolului 4?

Când a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus S-a referit la două certitudini:

(1) lucrarea lui Dumnezeu în istorie, prin intermediul lui Hristos, în scopul mântuirii omenirii din păcat, și

(2) încheierea istoriei acestui pământ, când Dumnezeu Își va împlini cu cei mântuiți planul Său de la început – ca oamenii să trăiască veșnic împreună cu El pe pământul înnoit (Apocalipsa 21:1-3).

Prima certitudine s-a realizat prin misiunea și slujirea lui Hristos. Prin El, noi suntem deja în Împărăția harului (Efeseni 1:4-9). A doua parte – strângerea celor mântuiți în Împărăția slavei – este speranța pentru viitor a celor care sunt în Hristos (Efeseni 1:10; Tit 2:13). Isus și scriitorii Noului Testament asociază acest moment istoric cu a doua venire.

Revenirea lui Isus este împlinirea finală a Evangheliei – vestea cea bună pe care El a venit să o aducă la prima Sa venire. Același Isus care l-a învins pe Satana la Calvar va reveni curând ca să înceapă procesul de eradicare a răului și de scoatere completă a pământului din tragedia în care l-a afundat Satana.

6. Care este mesajul din Luca 21:34-36?

Aceia care au cunoscut Împărăția harului trebuie să aștepte, să vegheze și să se roage pentru Împărăția slavei. În răstimpul dintre una și cealaltă, dintre „deja” și „nu încă”, credincioșii trebuie să se ocupe cu slujirea și cu misiunea, cu hrănirea spirituală și cu prezentarea mărturiei, să aibă o viață curată și să nu își piardă nădejdea. Așteptarea revenirii Sale presupune sfințirea vieții noastre acum și aici.

Cercetează-ți viața și întrebă-te cum ți se aplică aceste cuvinte. Cum te poți asigura că urmezi aceste învățături?

II. Împărăția lui Dumnezeu – deja, dar nu încă

(Revezi împreună cu grupa Luca 17:21; 21:25-28 și 22:14-18.)

Cum explicăm faptul că Împărăția lui Dumnezeu este simultan o realitate prezentă și o împlinire viitoare?

A. *Împărăția de acum.* Faptul că Împărăția este atât o realitate prezentă, cât și o împlinire viitoare reiese clar din pasaje precum Luca 17:21, 21:34-36 și Ioan 14:1-3. Isus este mai mult decât vestitorul Împărăției. Prin persoana și lucrarea Sa, domnia lui Dumnezeu este întărită pentru totdeauna. Numai prin El avem acces în Împărăție.

Împărăția aceasta întemeiată de Hristos în mijlocul nostru este numită în mod frecvent „Împărăția harului”. Harul lui Dumnezeu a instituit o nouă ordine, un nou mod de viață, o nouă relație – în care harul lui Dumnezeu triumfă asupra păcatului, neprihănirea lui Dumnezeu aduce la existență o făptură nouă, iar Duhul lui Dumnezeu întărește frăția și părtășia creștină.

B. *Împărăția care va veni.* Împărăția prezentă a harului anticipează Împărăția viitoare a slavei, la care se face referire în Rugăciunea Domnească: „Vie Împărăția Ta”. Dacă Împărăția ar fi limitată la prezent, rugăciunea și-ar pierde în mare parte forța și sensul, în special dacă ne gândim la faptul că Isus le-a promis ucenicilor că El Însuși va aduce Împărăția când va reveni cu putere (Marcu 9:1; compară cu Matei 16:28).

„Împărăția harului lui Dumnezeu este întemeiată acum, pe măsură ce, zi după zi, inimile care au fost pline de păcat și răzvrătire se supun suveranității dragostei Sale. Însă deplina întemeiere a Împărăției slavei Sale nu va avea loc până la a doua venire a lui Hristos în lumea aceasta.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 108

III. Împărăția lui Dumnezeu și viitorul

(Revezi împreună cu grupa Luca 17:24 și Luca 21.)

În așteptarea instaurării Împărăției slavei, trebuie să luăm în considerare două aspecte:

A. *Un viitor sigur.* Evangheliile ne învață că, după cum Împărăția harului a venit în lume prin intervenția directă a lui Dumnezeu în istoria omenirii, prin întrupare, tot așa Împărăția viitoare a slavei va veni printr-un act similar, la revenirea lui Isus. Doar că de data aceasta nu va fi prin întrupare, ci prin întoarcerea Sa în slavă. Studiază cuvântările

7. Citește Faptele apostolilor 1:1-8. Ce adevăruri importante despre Împărăția lui Dumnezeu sunt prezentate aici?

Când a scris continuarea la evanghelia sa, o scurtă istorie a bisericii primare, primul gând al lui Luca a fost la Împărăția lui Dumnezeu. În introducere, el afirmă trei adevăruri fundamentale despre Împărăția lui Dumnezeu:

1. *Fiți siguri că Domnul Isus va reveni.* În cele patruzeci de zile dintre înviere și înălțare, Domnul a continuat să îi învețe pe ucenici ce îi învățase și înainte de răstignire: „despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu” (Faptele 1:3). Răstignirea și învierea Sa nu aduseseră nicio modificare în învățătura Sa despre Împărăție.

2. *Așteptați-vă ca revenirea lui Isus să aibă loc conform orarului lui Dumnezeu.* După înviere, ucenicii l-au pus lui Isus o întrebare care îi frământa: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” (Faptele 1:6). Isus nu le-a răspuns, ci le-a corectat perspectiva: Dumnezeu este Dumnezeu, iar cei făcuți din carne și sânge nu au capacitatea de a pătrunde gândurile Sale, tainele Sale sau de a prezice timpul exact al împlinirii planurilor Sale. El știe când ar trebui să vină Împărăția slavei și o va aduce la existență când va considera El (Faptele 1:7; Matei 24:36), tot așa cum l-a trimis pe Fiul Său ca să inaugureze Împărăția harului „când a venit împlinirea vremii” (Galateni 4:4).

3. *Fiți martori ai Evangheliei.* Hristos a redirecționat gândurile ucenicilor de la speculațiile cu privire la ceva ce nu știau (când avea să vină Împărăția slavei) la ceea ce cunoșteau și trebuiau să facă. Nouă nu ne-a fost descoperit timpul revenirii Sale, dar ni se cere să așteptăm acea zi măreață, „punând în negoț” polii pe care i-am primit (vezi Luca 19:13), mai exact, să ne implicăm în lucrarea de răspândire a Evangheliei lui Isus Hristos „până la marginile pământului” (Faptele 1:8). Aceasta este responsabilitatea noastră și trebuie să o îndeplinim prin puterea Duhului Sfânt, care le va fi dată, cum a fost promis, tuturor celor care vor da mărturie despre ce au văzut și au auzit (vers. 4-8).

Acești urmași credincioși ai Domnului Isus aveau câteva mari probleme de înțelegere a naturii lucrării Sale. Cu toate acestea, Domnul a lucrat prin intermediul lor. Ce mesaj găsim aici pentru noi?

escatologice ale Domnului Hristos (Luca 21; Matei 24 și 25; Marcu 13) ca răspuns la întrebarea ucenicilor: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (Matei 24:3). Răspunsul prezintă atât starea pământului, cât și certitudinea revenirii Sale. Lumea aceasta va continua cu tulburările ei sociale, politice, morale și religioase; conflictul dintre bine și rău se va desfășura mai departe la intensitate maximă, iar Evanghelia Împărăției va fi propovăduită în toată lumea (Matei 24:20,21), pentru ca toți să fie confrunțați cu mesajul răscumpărător și cu sfârșitul iminent al lumii.

B. O viață de așteptare. Timpul revenirii nu este cunoscut, dar evenimentul este cert. „Cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă” așa va fi și venirea lui Hristos (Luca 17:24). Răstimpul dintre prezent și ziua revenirii Sale trebuie folosit de ucenici pentru a se pregăti (Matei 25:1-13) și a proclama această veste (Matei 28:19,20), astfel încât „ziua aceea” să nu-i ia prin surprindere.

De discutat

Ce influență ar trebui să aibă asupra vieții noastre, speranța revenirii lui Hristos? Menționați câteva aspecte practice.

3. APLICAȚIA

Citiți Luca 19:11-27 și răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce înseamnă cuvintele „să-și ia o împărăție și apoi să se întoarcă”?
- „Puneți-i în negoț până mă voi întoarce.” Isus spune că există un interval de timp între plecarea și revenirea Sa și că în acest răstimp noi trebuie să punem în negoț „polii” primiți de la El. Ce poli ai primit tu? Cât de bine îi folosești în „negoț”?

s4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

„După cum este sigur că în locașurile cerești a fost pregătit un loc pentru noi, tot atât de sigur este faptul că pe pământ ne-a fost desemnat un loc special, în care trebuie să lucrăm pentru Dumnezeu” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 326, 327).

Cere ca fiecare dintre membrii grupei să spună care este cel mai important dar spiritual pe care l-a primit de la Domnul și cum l-a folosit în vederea extinderii Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Cum ar putea să-l folosească mai bine în lucrarea Domnului.

„Despre cei săraci în duh Isus spune: «A lor este Împărăția cerurilor.» Împărăția aceasta nu este o stăpânire trecătoare și pământească, așa cum speraseră ascultătorii Săi. Hristos le deschidea oamenilor împărăția spirituală a iubirii Sale, a harului Său, a neprihănirii Sale. Emblema domniei lui Mesia se vede în asemănarea cu Fiul omului. Sușii Lui sunt cei săraci în duh, cei blânzi, cei prigoniți din pricina neprihănirii. Împărăția cerurilor este a lor.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 8

„Noi ne aflăm acum în atelierul lui Dumnezeu. Mulți dintre noi suntem niște pietre colțuroase din carieră. Însă, când ne prindem de adevărul lui Dumnezeu, influența lui ne schimbă. El ne înalță și îndepărtează de la noi orice nedesăvârșire și orice păcat, indiferent de natura lor. În acest fel suntem pregătiți să Îl vedem pe Împărat în frumusețea Lui și să ne unim, în sfârșit, cu îngerii cerești curați în Împărăția slavei. Aici trebuie să se împlinescă în noi lucrarea aceasta, aici trebuie să fie pregătite pentru nemurire trupul și spiritul nostru.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, pp. 355, 356

Întrebări pentru discuție

1. De ce a fost nevoie ca Domnul Isus să vină pe pământ pentru a restaura Împărăția lui Dumnezeu?
2. Ce presupune statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu?
3. Cum explici paradoxul dintre „deja” și „nu încă”, referitor la Împărăția lui Dumnezeu?
4. Care sunt cele două certitudini referitoare la Împărăție, despre care a vorbit Domnul când a fost pe pământ? Cât de convins ești de a doua?
5. Ce a spus Mântuitorul că trebuie să facem în răstimpul dintre instaurarea Împărăției harului și venirea Împărăției slavei?
6. Care sunt cele trei adevăruri fundamentale despre Împărăția lui Dumnezeu, menționate de Luca în Faptele Apostolilor 1:1-8? În privința căruia dintre ele te simți deficitar și de ce?
7. Creștinii din toate generațiile au crezut că Isus avea să revină în timpul vieții lor, iar unii pastori/evangheliști au stabilit date. Toate au trecut. De ce este greșit să stabilim date pentru acest eveniment?

11. Lupta cu umbrele (1)

Abba, Mongolia

Înainte să devin creștin, beam, fumam și furam. Nu mă interesa dacă ce facem era bine sau rău; consideram că așa sunt eu și așa mă port.

Odată, am fost cu prietenii să bem ceva. M-am îmbătat înaintea lor și mi-am pierdut cunoștința. Când m-am trezit, eram singur. Împleticindu-mă, am pornit să-i caut. Erau acasă la unul dintre ei. I-am întrebant furios: „De ce m-ați lăsat singur?” Mi-au spus că adormisem și nu au putut să mă trezească. Apoi, mi-au întins alt pahar. Am simțit că mi se taie genunchii și totul s-a făcut negru în jur.

M-am trezit la poliție, dezbrăcat și înghețat de frig. Brațul mi-era plin de sânge și mă durea rău spatele. Habar n-aveam ce se întâmplase cu mine. Un ofițer de poliție mi-a spus că eram arestat pentru tulburarea liniștii publice. Urlasem, îi amenințasem pe oameni și spărsesem cu pumnul ferestrele mai multor case. Am înțeles de ce aveam brațul plin de sânge. Au venit și reclamanții – le spărsesem geamurile, îi amenințasem... Eu nu-mi aminteam nimic și am cerut să văd cu ochii mei. Ofițerul mi-a dat hainele și m-am îmbrăcat. Pantofii însă nu erau și am întrebat de ei. La momentul arestării, fusesem desculț.

Polițistul m-a dus la una dintre case. Sub o fereastră, mi-am găsit un pantof; perechea lui era în cealaltă casă ale cărei geamuri le spărsesem. Proprietarul spunea că îi amenințasem cu moartea toată familia, că îi fugărisem afară din casa lor și aruncasem cu pietre în ei... Altcineva mi-a povestit că am bătut în ușă și, când mi-am văzut umbra reflectată în geam, am început să mă lupt cu umbra mea. Un bărbat a ieșit să vadă ce era și l-am luat la bătaie, iar când a venit polițistul, am sărit din nou la bătaie. Parcă auzeam povești despre un om posedat de demoni!

Am plătit amenda, am fost de acord să înlocuiesc ferestrele sparte și am promis să nu mă mai ating de băutură. După trei zile însă eram iarăși beat criță. Nu aveam putere să mă las. Pe atunci, locuiam cu mama și știam că îi fac multe greutăți. Munceam, dar, în loc să o ajut cu salariul meu, îl cheltuiam pe alcool. Asta până când s-a întors în sat Daba, un prieten din copilărie. (*Va continua.*)

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32